

Ομιλία του συν Π.Μαυρίδη στην ημερίδα του ΥΠΕΚΑ την 29/2/2012 με θέμα << Εθνική Πολιτική για τις ορυκτές πρώτες ύλες>>

Κυρίες και κύριοι

Εκ μέρους του ΠΣΔΜΜΜ χαιρετίζουμε την σημερινή εκδήλωση και θα αρχίσουμε την ομιλία μας με 2 παραινέσεις

1)Αφαιρέστε την λέξη πλούτος από τα ορυκτά . Είναι μία ρήση που επέμεναν παλαιότεροι και σοφότεροι ημών συνάδελφοι και την οποία συνεχώς και επανειλημμένα διακηρύσσουμε.

Η λέξη πλούτος δημιουργούσε και δημιουργεί λανθασμένους συνειρμούς του εύκολου πλουτισμού, της αρπαχτής ,της στυγνής εκμετάλλευσης ανθρώπων και περιουσιών με τα ολέθρια αποτελέσματα της δεκαετίας 80-90

Δεν υπάρχει ορυκτός πλούτος

Υπάρχουν ορυκτές πρώτες ύλες .

Ο εντοπισμός η έρευνα η προσέγγιση και η εκμετάλλευσή των απαιτεί μεράκι, υπομονή, επιμονή, μακροπρόθεσμες επενδύσεις, εξειδικευμένο προσωπικό και μεγάλο ρίσκο.

Θυμηθείτε πόσοι επιχειρηματίες νοσούντες από την μεταλλίτιδα κατεστράφησαν.

2) Επειδή αναφέρθηκε εδώ αρκετές φορές η φράση << ληστρική εκμετάλλευση>>, με την εμπειρία μας ,προσωπική αλλά και συλλογική θα σας πω ότι κάτι τέτοιο ουδέποτε συνάδελφοι το επέτρεψαν.Τουναντίον ακολουθούν το δόγμα <<τα σημερινά απορρίμματα αυριανά κοιτάσματα>>

Σε ότι αφορά το κύριο θέμα της ημερίδας την << Εθνική Πολιτική για τις Ορυκτές πρώτες ύλες >> σας υπενθυμίζω ότι ο

ΠΣΔΜΜΜ συνεχώς αδιάλειπτα σε όλα τα forum ζητούσε την καθιέρωση και εφαρμογή της.

Τούτο γιατί πάντα γνωρίζαμε και πιστεύαμε ότι υγιής ανάπτυξη χωρίς πρωτογενή παραγωγή δεν γίνεται.

Και έπρεπε να φθάσουμε στην σημερινή οικονομική εξαθλίωση για να ανακαλύψουν όλοι την ανάγκη αυτή, και να εγκαταλείψουν τους δογματισμούς της ανάπτυξης μέσω της κατανάλωσης και μάλιστα με δανεικά που εξέθρεψε όλα τους παρασιτικούς και αεριτζίδικους μηχανισμούς και τα φαινόμενα της αδιαφάνειας και κατασπατάλησης του Δημοσίου χρήματος.

Ανακάλυψαν λοιπόν την ανάγκη ανάπτυξης πρωτογενούς παραγωγής μια συνιστώσα της οποίας είναι η Μεταλλεία.

Αναμφισβήτητα ο κλάδος παράγει έσοδα πρωτογενή δευτερογενή και τριτογενή, συνεισφέρει και αυξάνει την πίτα (ΑΕΠ) και εξασφαλίζει την ενεργειακή αυτονομία της χώρας με τον Λιγνίτη που τόσο έχει κατηγορηθεί.

Δεν ευθύνεται ο Λιγνίτης. Ο τρόπος καύσεως του ευθύνεται. Τα παλαιάς τεχνολογίας εργοστάσια.

Εκσυγχρονισμός των εργοστασίων πρέπει να γίνει και όχι εγκατάλειψη του Λιγνίτη.

Είναι εύκολο να ζητείται από την ΕΕ η εγκατάλειψη του Λιγνίτη ως πλέον ρυποφόρου .

Εκείνοι έχουν εργοστάσια πυρηνικής ενέργειας.

Δεν μας λένε όμως τι κίνδυνοι υποβόσκουν από αυτά.

Τα είδαμε στην Ιαπωνία

Και τέλος έχουμε αντιληφθεί πόσο θα αυξηθεί το ηλεκτρικό ρεύμα από την εγκατάλειψη του Λιγνίτη και κατ επέκταση το κόστος των προϊόντων και της ζωής?

Σήμερα, επί τέλους έχουμε ένα σχέδιο, μία πρόταση Εθνικής Μεταλλευτικής Πολιτικής .

Καλό? Κακό? Επαρκές? Ανεπαρκές?

Δεν είναι η στιγμή να το κρίνουμε.

Υπάρχει χρόνος και πεδίο για βελτίωση εμπλουτισμό κλπ

Το σημαντικό είναι ότι υπάρχει.

Δεν είναι όμως αυτό αρκετό

Πρέπει να εφαρμοσθεί

Η εφαρμογή απαιτεί συνέργιες της Πολιτείας των Φορέων των Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, των Επιχειρήσεων, του εξειδικευμένου προσωπικού του κλάδου.

Εμείς πιστεύουμε ότι τα Εκπαιδευτικά ιδρύματα και οι επιχειρήσεις αν το θελήσουν μπορούν.

Το μεγάλο ερωτηματικό είναι η Πολιτεία .

Θέλει? Μπορεί?

Δύο είναι οι κύριοι εμπλεκόμενοι κρατικοί φορείς πέραν της Πολιτικής εξουσίας

Το ΙΓΜΕ και οι Επιθεωρήσεις Μεταλλείων Ν και Β Ελλάδος

Το ΙΓΜΕ διαθέτει άριστο πεπειραμένο Επιστημονικό Προσωπικό, εξαιρετα πιστοποιημένα εργαστήρια πιστοποιήσεων και έρευνας, ικανότατο εξοπλισμό, εκατοντάδες αναξιοποίητες μελέτες.

Θα μπορούσε λοιπόν να αποτελέσει την βάση εκκίνησης

Το διαλύουν. Γιατί?

Χρησιμοποιήστε κύριοι της Πολιτείας το εξαιρετο αυτό δυναμικό.

Αν εσείς δεν ξέρετε πως ,ρωτήστε μας, ρωτήστε τους υπηρετούντες στο ΙΓΜΕ .

Οι επιθεωρήσεις Μεταλλείων που με τους εποικοδομητικούς ελέγχους αποτελούν ακρογωνιαίο λίθο της Μεταλλευτικής Πολιτικής υποστελεχώνονται.

Στις επιθεωρήσεις Μεταλλείων πρέπει να υπηρετούν στελέχη με εμπειρία σε Μεταλλείο η τουλάχιστον υποχρεωτικά να μετεκπαιδεύονται σε Μεταλλείο.

Και για να έλθουμε στο εξειδικευμένο Προσωπικό και δη το Επιστημονικό

Και επειδή ελέχθη εδώ η ανάγκη αναβάθμισής των από τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα απαντάμε.

Στους Δ/χους Μηχανικούς Μεταλλείων – Μεταλλουργούς απόφοιτους μιας Σχολής με ιστορία 60 και πλέον ετών η Πολιτεία δεν έχει αναγνωρίσει ακόμα τα Ακαδημαϊκά δικαιώματά τους ,δηλαδή τι μπορούν να κάνουν.

Τα Ακαδημαϊκά δικαιώματα συμφωνήθηκαν ομόφωνα από όλες τις Συγκλήτους των Πολυτεχνείων όλες τις Σχολές του Φοιτητικούς Συλλόγους τους Επιστημονικούς Συλλόγους του ΤΕΕ το ΤΕΕ και εν συνεχεία από το ΣΑΠΕ.

Παρ όλα αυτά με την παρεμβολή γνωστού για τον πόλεμό του προς τα ΑΕΙ Γραμματέως του ΥΠ.Παιδείας παραπέμφθηκαν στο ΣΑΤΕ υποβαθμίζοντας και το Δίπλωμα αλλά και την Σχολή των ΜΜΜ του ΕΜΠ.

Βέβαια ενεκρίθησαν και παρ όλα αυτά λιμνάζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο

Γιατί αυτή η συμπεριφορά της Πολιτείας?

Και δεν είναι μόνο αυτό.

Στην επάνδρωση για τον φορέα των Υδρογονανθράκων παρελείφθησαν τόσο οι ΜΜΜ όσο και ΜΟΠ , αποκλείοντας έτσι , αδικαιολόγητα και αβασάνιστα ,την πρόσβασή τους ,έστω και αν είχαν την σχετική εμπειρία, ενώ άλλοι κλάδοι αναφέρονται γενικά και αόριστα χωρίς προϋποθέσεις .

Παράλειψη τυχαία? Υποβολιμαία? Κακοί σύμβουλοι?

Αγράμματοι σύμβουλοι?

Δεν έχουμε απάντηση. Τα γεγονότα αναφέρουμε.

Έχουμε όμως άλλη απάντηση. Πάρτε κύριοι Σύμβουλοι το τεύχοςσπουδών της Σχολής των ΜΜΜ του ΕΜΠ ΚΑΙ ΜΟΠ του Πολυτεχνείου της Κρήτης.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους Οργανισμούς των Περιφερειών
Γιατί αποκλείετε τους ΜΜΜ και ΜΟΠ από τα Περιβαλλοντικά Τμήματα ?

Και να έλθουμε στον ΚΜΛΕ

Τρεις ερωτήσεις κατ αρχάς

Υπάρχει άλλος κλάδος όπου η Πολιτεία αποφασίζει για την οργανωτική δομή?

Γιατί πάλι αυτός ο σφικτός κρατικός εναγκαλισμός?

Γιατί ο ΚΜΛΕ, τουλάχιστον ως προς τις διατάξεις του τρόπου εργασίας, υγιεινής, ασφάλειας, προδιαγραφών μηχανημάτων κλπ να ισχύει μόνο για τα Μεταλλεία- Λατομεία και όχι για κάθε εκσκαπτική-εξορυκτική δραστηριότητα?

Βέβαια έγινε η μεγάλη τομή . Με έμμεσο τρόπο παρεκάμφη η υποχρέωση να ορίζεται ως Διευθυντής Μεταλλείου ΜΜΜ η Δ/χος ισοτίμου ειδικότητας.

Λάθος κύριοι .

Το Μεταλλείο δεν είναι μία απλή επιχειρηματική μονάδα.

Είναι κάτι πιο σύνθετο που απαιτεί συνεργασία ανθρώπων που μιλούν την ίδια γλώσσα που αγαπούν και γνωρίζουν το αντικείμενο και έχουν μια εργασιακή σχέση μεταξύ των .

Θα το βρείτε μπροστά σας

Πέρα από αυτά εμείς θα επιστήσουμε την προσοχή σας σε τρία βασικά πράγματα

1) Το πρόβλημα με τις εγκρίσεις των περιβαλλοντικών Μελετών – αδειοδοτήσεων επέμβασης

Είναι απαράδεκτο χρειάζονται δύο ,τρία κανείς δεν ξέρει πόσα χρόνια για να δοθεί μία άδεια αν δοθεί.

Είναι απαράδεκτο να καθυστερούν οι αποφάσεις όχι για λόγους ουσιαστικούς αλλά τυπικούς, δικονομικούς .

Δεν είναι δυνατόν ένα θέμα που έχει την έγκριση όλων των αρχών και κατά νόμο εμπλεκόμενων, ήτοι Περιφερειακών συμβουλίων, ΠΕΧΩΔΕ, Αρχαιολογίας, Δ/νσεων Δασών κλπ να είναι έρμαιο της καλοπροαίρετης η μη βούλησης μικροσυμφερόντων, εκβιασμών ή ιδεοληψιών.

Το Νομοθετικό πλαίσιο Περιβάλλον – Δάσος - αδειοδότηση επέμβασης πρέπει να επανεξεταστεί.

Με σοβαρότητα, αυστηρότητα, σεβασμό στο περιβάλλον, γνώμονα την ανάπτυξη αλλά και σεβασμό στον άνεργο.

2) Οι σχέσεις με την Τοπική Κοινωνία

Σχέσεις πολύπλοκες δύσκολες που δεν μπορούν να λυθούν με κάποια οικονομική παροχή προς τους ΟΤΑ ιδιαίτερα με την νέα τους δομή όπου η παροχή πιθανώς δεν θα διοχετεύεται στους άμεσα <<θιγόμενους>>

Έτσι η οικονομική παροχή χάνεται ξεχνιέται καταντά δουλεία και εξανεμίζεται

Χρειάζεται ανάπτυξη ανθρωπίνων σχέσεων, ενημέρωση, ειλικρίνεια, ισότιμη αντιμετώπιση

3) Μεταλλευτική Πολιτική με αιφνιδιασμούς δεν γίνεται

Η Κυβέρνηση με τον Ν4042/12 χωρίς ενημέρωση,

διαβούλευση η συζήτηση, αιφνιδιαζοντας του πάντες

α) διπλασιάζει τα μισθώματα

β) θέτει υπό αμφισβήτηση τις αποθεματικές παραχωρήσεις που είναι το μέλλον των Επιχειρήσεων.

Αποσταθεροποιεί έτσι το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δηλαδή τον Μεταλλευτικό Κώδικα.

Ο Μεταλλευτικός Κώδικας ήταν σαφώς και σοφώς κατηρτισμένος.

Η αποσταθεροποίηση του νομικού πλαισίου την στιγμή που όλοι δέχονται ότι η ανάπτυξη προϋποθέτει σταθερότητα είναι λάθος.

Τα κέρδη για το κράτος μηδαμινά ο κλονισμός όμως της εμπιστοσύνης ιδιαίτερα βλαπτικός.

Αναρωτούμεθα ποίο το όφελος.

Γνωρίζουμε όμως την άμεση επίπτωση

Οριακά εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα καθίστανται αντικονομικά μειώνοντας έτσι τα αποθέματα.

Δεν υπερασπιζόμαστε τις Μεταλλευτικές Επιχειρήσεις

Ουδεμία εξάρτηση άμεση η έμμεση έχουμε από αυτές.

Μάλλον δεν τους είμαστε αρεστοί.

Υπερασπιζόμαστε την Μεταλλεία και μέσω αυτής την υγιή ανάπτυξη.

Ελπίζουμε ότι οι Μεταλλευτικές Επιχειρήσεις δεν θα θελήσουν να αντισταθμίσουν την αύξηση των μισθωμάτων

εφαρμόζοντας τις περικοπές μισθών που επιτρέπονται από
αύριο.

Πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι θα το εκτιμήσουν και θα το
ανταποδώσουν αυξάνοντας την παραγωγικότητα και
μειώνοντας τις σπατάλες.

Η εμπειρία μας αυτό λέει

Θα είμαστε στην διάθεση της Πολιτείας, αν το θελήσει, να
βοηθήσουμε στην ολοκλήρωση και εφαρμογή της
Μεταλλευτικής Πολιτικής

Θα εξακολουθήσουμε να υποστηρίζουμε την Μεταλλεία και θα
επιμένουμε στην αναγνώριση των δικαίων αιτημάτων μας.

Ευελπιστούμε ότι αποτεινόμαστε σε ευήκοα ώτα.

Είδομεν